

εἰσῆλθον ἐν θριάμβῳ εἰς Βενετίαν. Ὁ πλοίαρχος, ἐκτιμών τὸ μέγεθος τῆς προσφερθείσης ὑπερσίας, ἀνέφερε μετὰ μεγίστων ἐπαίνων τὸ γεγονός εἰς τὴν Γερουσίαν, ἥτις ἀντήμειψε γενναίως τοὺς τρεῖς ἀρματωλοὺς, παραχωρήσασα αὐτοῖς βαθμοὺς καὶ γαίας.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΝΤΟΥΡΒΙΑΣ

Ἐσχάτως ἐτελέσθη ἐν Λευκάδι δημοτελὲς μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ἐν Λουκουρσίῳ ἡρωϊκῶς πεσόντος Ἰταλοῦ ἐθελοντοῦ Λουδοβίκου Κοντούρβια. Αἱ κυριαὶ τῆς Λευκάδος ἐπλεξάν ὠραιότατον στέφανον ὑπὲρ τοῦ φονευθέντος ἡρώος, ἐν ᾧ ὑπῆρχε προσηρτημένον τετράστιχον τοῦ κ. Ἀριστοτέλους Βλαχωρίτου. Ἐπειδὴ δὲ οἱ στίχοι οὗτοι κατεχωρίσθησαν ἐν τινι ἐφημερίδι παρεφθαρμένοι, δημοσιεύομεν αὐτοὺς κατὰ τὸ ἀποσταλὲν ἡμῖν ἀντίγραφον τοῦ φίλου ποιητοῦ:

Σ. τ. Δ.

Τώρα ποὺ ἡ μαύρη μας ἡ γῆ, ἀνήμερο ληοντάρι,
Ἐλάβε ἀνέλπιστη τιμὴ ἔς τὸν κόρφο νὰ σὲ πάρῃ
Τ' ἀνδρειωμένο τὸ αἷμά σου θὰ γίνῃ ἔς τὸν αἰῶνα
Ἀνίμεσό μας ἀφθαρτη, παντοτεινὴ ἀββαδῶνα.

ΑΡΙΘΜΟΙ

Ἐφημερίαι τις, χλευάζουσα τοὺς πολέμους, αἰτινας γίνονται δῆθεν ἐπὶ φιλανθρώποις σκοποῖς, ὑπολογίζει ὡς ἐξῆς τὴν ἀπώλειαν τῶν ψυχῶν, ἧς ἐγένετο παραίτιος ὁ τελευταῖος ῥωσσοτουρκικὸς πόλεμος:

Ῥώσοι νεκροὶ καὶ τραυματίαι . . .	100,000
Τούρκοι νεκροὶ καὶ τραυματίαι . . .	100,000
Βούλγαροι σφαγέντες ὑπὸ τῶν Τούρκων	3,000
Τούρκοι σφαγέντες, ἢ ἀποθανόντες ἐκ	
πεινῆς καὶ νόσων	500,000

Σύνολον θανάτων 703,000

Τώρα ὁ τύφος, προστίθησιν ἡ αὐτὴ ἐφημερίς, συμπληροῖ τὸ ἔργον τῶν φιλανθρώπων ἐπωμιδοφόρων. Ἐκ 1500 ἀνθρώπων τὸ φιλανδικὸν σύνταγμα ἀπώλεσεν ἐκ τῆς νόσου ταύτης 900! Ἡ Φιλιππούπολις, ἀριθμοῦσα πρὶν 40,000 κατοίκων, μόλις περιλαμβάνει νῦν 20,000. Ποία δὲ ὑπῆρξεν ἡ τύχη τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδίων τῶν Ῥώσων στρατιωτῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκστρατείας; Ἐκθεσίς τις τοῦ Δημοκράτου μικρᾶς πόλεως τοῦ κυβερνοῦ Ῥιαζμ ἀναφέρει ὅτι αἱ οἰκογένειαι αἱ ὀπωσοῦν εὐποροῦσαι ἠναγκάσθησαν νὰ πωλήσωσιν εἰς εὐτελεῖς τιμὰς τὰ κτήματά των, ὅπως τραφῶσι καὶ πληρώσωσι τοὺς φόρους· αἱ πενόμεναι ἔζησαν ἐξ ἀρχῆς ἐξ ἐλέους. Κατ' Ἰούνιον ὁμως δὲν ὑπῆρχε πλέον κοινωνικὴ διάκρισις. Πάντες ἐστεροῦντο καὶ ἄρτου καὶ ἐνδυμάτων καὶ τὸ Δημοκράτειον ἠναγκάσθη νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς μάλλον κατεπειγούσας ἀνάγκας. Ἄλλὰ ποία ἦτον ἡ χρηματικὴ αὕτη βοήθεια; Τρία βούβλια ἐπὶ τρεῖς μῆνας ὑπῆρξαν ἡ μόνη συνδρομὴ, ἣν ἔ-

λαβεν οἰκογένεια συγκεϊμένη ἐκ μιᾶς γραίας μάμμης, ἐκ τῆς μητρὸς καὶ ἐξ ἐξ τέκνων. Μαντεύει τις πόσαι συμφοραὶ ὑποκρύπτονται ὑπὸ τὴν ἀπλὴν ταύτην διήγησιν!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ὁ ὀρεγόμενος νὰ κατορθώσῃ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ μέγα τι δὲν πρέπει νὰ ὀπισθοδρομῇ οὔτε ἐνώπιον κόπων, οὔτε ἐνώπιον ἀγώνων καὶ συγκρούσεων πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ νὰ ρίπτεται κλείων τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν ἀνεμοζάλην. (T. Koerner.)

* * Ἄν αἱ γαλαὶ εἶχον περὰ οὐδὲν ἤθελεν ἀπομείνει πτηνὸν, ἂν δὲ ἕκαστος ἀπελάμβανε ὅτι ἐποφθαλιμῆ, δὲν ἤθελεν ἀπομείνει τίποτε διὰ κίνενα. (Herder.)

* * Ἡ ἐκδίκησις ἐξισώνει τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ, ἐνῶ ἡ συγγνώμη τὸν καθιστᾷ ἀνώτερον αὐτοῦ.

* * Ὁ λεγόμενος «τύπος» εἶνε δάσος παράγον πολλά φύλλα, ὀλίγα ἄνθη, ὀλιγωτέρους δὲ καρπούς.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

~ Οἱ μηχανικοὶ τῶν σιδηροδρόμων παρετήρησαν ὅτι πᾶσαι αἱ σιδηραὶ ράβδοι, ὀλίγας ἡμέρας ἀφ' οὗ τοποθετηθῶσι, μεταποιοῦνται κατὰ τὰ δύο αὐτῶν ἅκρα εἰς ἰσχυροὺς μαγνήτας δυναμένους; νὰ ἐλκύσωσι καὶ νὰ συγκατῆσωσι σιδηρὰ κλειδιά καὶ ἄλλα πράγματα ἰσχυρότερα. Καὶ ἐὰν αἱ ράβδοι ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τῆς θέσεώς των διατηροῦσιν ἔτι τὸν μαγνητισμὸν, ὅστις ὅμως κατ' ὀλίγον ἐξαφανίζεται. Ὁ μαγνητισμὸς τῶν ράβδων διαγινώσκειται μόνον ἀφ' οὗ ἀφαιρεθῶσιν οἱ ξύλινοι στρωτῆρες, παρευθὺς δ' ἐξαφανίζεται ἅμα ὡς οἱ στρωτῆρες τεθῶσιν ἐν τῇ θέσει των.

Ἔθεν σχηματίζονται δύο ρεύματα ἀντίθετα κατὰ τὰ ἀντίστοιχα ἅκρα τῶν ράβδων.

Ἡ παραγωγὴ μαγνητισμοῦ ἐν τοῖς ράβδοις τῶν ἐνεργείᾳ σιδηροδρόμων ἐξηγείται διὰ τῆς τριβῆς τῶν τροχῶν τῶν ἀμαξῶν ἐπὶ τῶν ράβδων καὶ τῶν ἐκ τούτου προερχομένων κλοπισμῶν. Πειράματα δὲ εἰδικὰ ἀπέδειξαν ὅτι οὐδόλως παράγονται ρεύματα ἐξ ἐπαγωγῆς.

Δὲν εἶνε δὲ ἀδύνατον ὁ οὕτω παραγόμενος μαγνητισμὸς νὰ ἐπιδρᾷ ἐπωφελῶς ἐπὶ τῆς στερεότητος τῆς ὁδοῦ καὶ νὰ αὐξάνῃ τὴν προσάφειαν τῶν τροχῶν ἐπὶ τῶν ράβδων, ἥτις, ὡς γνωστὸν, εἶνε ἡ οὐσιώδης αἰτία δι' ἣν προχωροῦσιν αἱ ἀτμάμαξαι.

Γνωστὸν δ' ἄλλως τε εἶνε ὅτι τὸ δυνατὸν τῆς προσάφειας ταύτης ἐξήγειρε μεγίστας ἀμφιβολίας εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς κατασκευῆς τῶν σιδηροδρόμων. Καὶ οἱ σπουδαιότατοι τῶν ἐπιστημόνων ἐβεβαίουν ὅτι τὸ πρᾶγμα ἦτο ἐναντίον πρὸς πάντας τοὺς νόμους τῆς μηχανικῆς,

καὶ ὅτι οἱ τροχοὶ τῆς ἀτμαμάξης θὰ περιστρέφοντο περὶ ἑαυτοὺς ἄνευ οὐδεμιᾶς δυνάμεως ἔλξεως, πλὴν ἐὰν κατεσκευάζοντο αἱ ῥάβδοι δι' ἀλληλουχίας τροχῶν. Ἄλλ' ἡ πείρα ὅμως ἀπέδειξε πόσον ἀβάσιμοι ἦσαν οἱ φόβοι ἐκεῖνοι· ἀλλ' ἴσως πρέπει νὰ ἴδωμεν ἐν τῷ σήμερον παρατηρηθέντι φαινομένῳ ἰσχυρὰν τινα αἰτίαν τῆς ἐπὶ τῶν σιδηροδρόμων ἐπιρροῆς τῆς ἔλξεως.

Ἡμέραν τινὰ, τέσσαρες ἀξιωματικοὶ ἐγγυμάτιζον παρὰ τῷ γενναίῳ συνταγματάρχῃ Ἐδμόνδῳ ἐν ταῖς Κάτω Χώραις, ὅτε συμπολίτης τις αὐτοῦ (Σκῶτος) εἰσελθὼν τῷ εἶπε τὰ ἐξῆς· «Μυλόρδε! ὁ εὐγενὴς πατὴρ σας καὶ πάντες οἱ ἱππῶται καὶ εὐγενεῖς υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ του χαίρουσιν ἄκραν υγιάν». Ὁ συνταγματάρχης ὑψώσας τοὺς ὤμους ἐμειδίασεν· ἀποταθείς δὲ πρὸς τοὺς συνδακτυμόνας εἶπε· Κύριοι, μὴ πιστεύετε μήτε λέξιν ἐξ ὧν ἠκούσατε· διότι ὁ πατὴρ μου εἶνε πτωχὸς ἀρτοποιὸς ἐν Ἐδιμβούργῳ, ὅστις μετὰ πολλοῦ κόπου διατρέφεται μόλις ἐκ τῆς ἐργασίας του· οὐδεὶς εὐγενὴς ὑπάρχει ἐν τῇ οἰκογενείᾳ μου. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἠθέλησε νὰ με κολακεύσῃ, καὶ νὰ σᾶς κάμῃ νὰ νομίσῃτε ὅτι ἐγεννήθην ἐντὸς μεγάρου· οὐχί, συστρατιῶτάι μου, ἐγεννήθην ἐντὸς ἐργαστηρίου, καὶ δὲν ἐρυθρίῳ διὰ τοῦτο.

Ἡ ἐξ Ἄργους περιώνυμος Τελέσιλλα, πλὴν τῆς περὶ τὴν λυρικὴν ποίησιν δεινότητος αὐτῆς, εἶχε καὶ σπανίαν φιλοπατρίαν· διότι μαχόμενοί ποτε πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους οἱ Ἄργεῖοι καὶ ἀτυχήσαντες εἰς ἄκρον, οἱ μὲν ἔπεσον εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης, οἱ δὲ καταφυγόντες εἰς δάσος ἀπωλέσθησαν καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ πυρός, ὅπερ παρασπονδήσαντες οἱ νικηταὶ ἔβαλον εἰς τὸ δάσος. Ὁ Κλεομένης ὠδήγησε τότε τοὺς Λακεδαιμονίους εἰς τὸ ἔρημον ἀνδρῶν Ἄργος· ἀλλ' ἡ Τελέσιλλα, συναθροίσασα τοὺς δούλους καὶ πάντας, τοὺς ἔνεκα γήρους ἢ νεότητος ἀδυνατοῦντας νὰ φέρωσιν ὄπλα, ἀνεβίβασεν εἰς τὸ τεῖχος· τὰς δὲ ἀκμαζούσας τῶν γυναικῶν ὀπλίσασα παρέταξεν ἐκεῖ ὅθεν ἔμελλε νὰ εἰσβάλῃ ὁ ἐχθρὸς. Καὶ ὅτε ἐφάνησαν ἀλαλάζοντες οἱ πολέμιοι, οὐ μόνον δὲν ἐτρόμαξαν ἐκεῖναι, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ δαίμονιας τόλμης καταληφθεῖσαι ἀπεκρούσαντο τὸν Κλεομένην, πολλοὺς ἐκ τῶν περὶ αὐτὸν ἀποκτείνασαι. Σκερθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅτι εἰ μὲν ἐνίκων γυναῖκας, τὸ κατόρθωμα δὲν ἦτο ἐπίφθονον, εἰ δὲ ἐνίκωντο ὑπὸ γυναικῶν, ἡ συμφορὰ θ' ἀνεκηρύττετο ἐπονείδιστος, ὑπεχώρησαν. Ἐκτοτε ὁ Ἄρης ἀριθμεῖται ἐν Ἄργει Θεὸς γυναικῶν· ἔθεσπίσθη δὲ καὶ ἐνιαύσιος ἑορτὴ, τὰ Ὑβριστικὰ καλουμένην, καθ' ἣν αἱ μὲν γυναῖκες ἐφόρου χιτῶνας ἀνδρικοὺς καὶ χλαμύδας, οἱ δὲ ἄνδρες πέπλους γυναικῶν καὶ καλύπτρας.

Φίλιππος ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, ἀφοῦ ἀπώλεσε τὸ βασιλεῖον τῆς Πορτογαλλίας καὶ πολλὰς ἄλλας ἐπαρχίας, ἀπεφάσισε νὰ ἐπικλη-

θῇ Μέγας! Τοῦτο ἀκούσας Ἰσπανὸς τις μεγίστάν, εἶπεν· «Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν καὶ Κύριος ὁμοιάζει τὰς ἐπὶ τῆς γῆς ὁπάς, ἀπὸ τὰς ὁποίας ὅσον ἀφαιρεῖ τις χῶμα τόσο εὐρύνονται καὶ μεγαλύνονται.»

Ὁ Ἰωάννης Ἰάκωβος Ρουσσὸ (Jean Jacques Rousseau), γεννηθεὶς τῇ 28 Ἰουνίου 1712 ἐν Γενεύῃ, ἐτελεύτησεν τῇ 2 Ἰουλίου 1778 ἐν Ἐρμενοβίλλῃ, πλησίον τῶν Παρισίων. Ὅστε μετὰ μικρὸν συμπληροῦνται ἑκατὸν ἔτη, ἀφ' ἧς ὁ συγγραφεὺς τοῦ *Αἰμιλίου*, τῶν *Ἐξομολογήσεων*, τῆς *Κοινωνικῆς συμβάσεως* ἐξέλιπε τὸν κόσμον. Ἡ πατρίς αὐτοῦ Ἐλβετία παρασκευάζεται ἤδη νὰ πανηγυρίσῃ τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Ἐπιτροπὴ κατήρτισε τὰς βάσεις τοῦ προγράμματος τῆς τελετῆς, κατὰ μίμησιν γενομένου τῶν πρὸς τιμὴν τοῦ Ρουβένς ἑορτῶν. Ἡ τελετὴ θ' ἀρχίσῃ τὴν 30 Ἰουνίου διὰ συνεδριάσεως ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Πανεπιστημίου, θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν 1 Ἰουλίου διὰ δημοσίων διασκευάσεων, καὶ θὰ περατωθῇ τὴν 2 Ἰουλίου δι' ἑορτῆς τῶν παιδῶν. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν τριῶν τούτων ἡμερῶν γενήσεται ἐκθεσις εἰκόνων τοῦ συγγραφέως καὶ ἄλλων ἀντικειμένων εἰς αὐτὸν ἀφορώντων, θὰ κοπῇ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ μετάλλιον καὶ πολλαὶ μουσικαὶ ἐταιρίαι θὰ ποιήσωσι συναυλίαις. Ἐπίσης παρασταθῆσεται καὶ ὁ *Μάντις τοῦ χωρίου*, κωμικὸν μελόδραμα ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ Ρουσσὸ ποιητὴν καὶ τονισθέν.

Εἰς Ἀναγνωστῆς.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Περὶ τοῦ κινδύνου τῆς κωδωνοκρουσίας ἐν ὥρᾳ καταγίγδος.

Εἰς τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῆς ἐπιστήμης, δὲν εἶνε ἀποδεδομένην ὅτι ὁ ἦχος τῶν κωδῶνων καθιστᾷ τὰς βροντὰς μᾶλλον ἐπιχειμῆνας καὶ ἐκινδυνωδεστέρας, οὔτε ὅτι μέγας κρότος ἐπήνεγκέ ποτε τὴν πτώσιν κεραυνοῦ ἐπὶ οἰκοδομημάτων, τὰ ὁποῖα ἄνευ τοῦ περιστάτικου τοῦ κρότου δὲν ἤθελον προσβληθῆ.

Καὶ ὅμως παραγγέλλομεν ἐπιμόνως νὰ μὴ τίθενται εἰς κίνησιν οἱ κώδωνες ἐν ὥρᾳ βροντῶν, καὶ τοῦτο πρὸς ἀσφάλειαν τῶν κωδωνοκρουστῶν. Ὁ κίνδυνος τὸν ὁποῖον διατρέχουσι κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας, εἶνε περίπου ἀνάλογος πρὸς τὸν κίνδυνον, εἰς τὸν ὁποῖον ὑποκινεῖται οἱ ἀπερίσκεπτοι οἴτινες, ἐν τῷ μέσῳ καταγίγδος, καταφεύγουσιν ὑπὸ τὰ μεγάλα δένδρα. Ὁ κεραυνὸς προσβάλλει τὰ ὑψηλότερα ἀντικείμενα, καὶ ἰδίως τὰς κορυφὰς τῶν κωδωνοστασίων. Τὸ εἰς τὸν κώδωνα προσηρητημένον σχοινίον, ὑγρανθὲν ὑπὸ τῆς βροχῆς, ὀδηγεῖ τὸν κεραυνὸν μέχρι τῆς χειρὸς τοῦ κωδωνοκρούστου· ἐκ ταύτης δὲ τῆς περιστάσεως συνέβησαν πολλὰ δυστυχήματα.

ARAGO.